

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **A. H.**, proti žalovanému: **Nejvyšší správní soud**, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 2. 2021, č. j. 62 A 43/2020 - 6,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) brojil u Krajského soudu v Brně žalobami proti usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 12. 2019, č. j. 4 As 475/2019 - 13, ze dne 4. 6. 2020, č. j. 7 As 128/2020 - 11, ze dne 1. 6. 2020, č. j. 5 As 167/2020 - 10, ze dne 27. 8. 2020, č. j. 10 As 271/2020 - 11, ze dne 20. 8. 2020, č. j. 7 As 255/2020-10, a ze dne 20. 8. 2020, č. j. 4 As 236/2020 - 64. Krajský soud usnesením ze dne 17. 2. 2021, č. j. 62 A 43/2020 - 6, spojil tyto žaloby vedené pod sp. zn. 62 A 43/2020, sp. zn. 62 A 134/2020, sp. zn. 62 A 137/2020, sp. zn. 62 A 164/2020, sp. zn. 62 A 165/2020 a sp. zn. 62 A 173/2020 ke společnému projednání a v záhlaví uvedeným usnesením je odmítl. Stěžovatel podal proti tomuto usnesení kasační stížnost.

[2] Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost je nepřijatelná. Rozhodnutí soudů vydaná v soudním řízení nejsou rozhodnutími správních orgánů v oblasti veřejné správy, a proto nemohou být přezkoumávána ve správním soudnictví. Jako takovou je třeba ji odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 3. 2017, č. j. 10 As 95/2017 - 10, ze dne 11. 4. 2017, č. j. 4 As 72/2017 - 10, ze dne 4. 5. 2017, č. j. 10 As 125/2017 - 11, ze dne 9. 11. 2017, č. j. 4 As 216/2017 - 13, či ze dne 29. 11. 2017, č. j. 7 As 359/2017 - 17, či ze dne 10. 9. 2020, č. j. 7 As 277/2020 - 10). Ostatně stěžovatel nesplnil ani podmínku povinného zastoupení (§ 105 odst. 2 s. ř. s.), což má rovněž za následek nutnost odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v návaznosti na § 120 téhož zákona (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2019, č. j. 8 As 22/2019 - 9, ze dne 12. 2.

2019, č. j. 8 As 23/2019 - 19, ze dne 19. 12. 2018, č. j. 8 As 390/2018 - 9, ze dne 12. 12. 2018, č. j. 8 As 379/2018 - 8). Nejvyššímu správnímu soudu proto nezbylo, než kasační stížnost odmítnout. Obdobně postupoval Nejvyšší správní soud např. v usnesení ze dne 10. 9. 2020, č. j. 7 As 277/2020 - 10.

[3] S ohledem na výše uvedené se Nejvyšší správní soud nemohl zabývat námitkami obsaženými v kasační stížnosti vč. namítané podjatosti soudců Krajského soudu v Brně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 1. 2017, č. j. 8 As 1/2017 - 10, ze dne 26. 1. 2017, č. j. 8 As 7/2017 - 8, ze dne 30. 3. 2017, č. j. 1 As 126/2017 - 9). Nutno dodat, že důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci, resp. v jeho rozhodování (viz např. usnesení ze dne 17. 7. 2014, č. j. Nao 232/2014 - 18, nebo ze dne 21. 10. 2014, č. j. 8 As 136/2014 - 67).

[4] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. srpna 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu